

พระราชบัญญัติ

สภาการสงคราม

พุทธศักราช ๒๔๘๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

ในทิศยัตพิอาภา

ปริัติ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๗

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 4 เล่ม ๘1. ราชกิจจานุเบกษา 11 มกราคม 2487

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีสภาการสงคราม เพื่อพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสงคราม

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ สภาการสงคราม พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้มีสภาเพื่อพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการสงคราม ขึ้น เรียกว่า "สภาการสงคราม"

มาตรา 4 ให้สภาการสงครามประกอบด้วย ประธาน รอง ประธาน กรรมการ และเลขาธิการ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 5 ให้สภาการสงครามมีหน้าที่พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับการสงครามทั้งในทางทห น ทางเสถกิจ ทางการเมืองใน ประเทศ และระหว่างประเทศ ตลอดจนสวัสดิภาพของ ประชากรทุกเรื่อง และให้มีอำนาจจัดปดัตตบัตติกิจการงานอื่น

11 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 4

จะแปรประโยชน์แก่การดำเนินงานสงเคราะห์ประชาชนและ
ดำเนินไปด้วยดี

มาตรา 6 สภาการสงเคราะห์มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มา
สอบถาม หรือให้ชี้แจงแสดงความเห็นในกิจการที่อยู่ใน
อำนาจหน้าที่ของสภาการสงเคราะห์ และมีอำนาจตั้งบุคคล
หรือตั้งคณะกรรมการเพื่อกระทำกิจการ หรือพิจารณาสอบสวน
ข้อความใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาการสงเคราะห์
แล้วรายงานต่อสภาการสงเคราะห์

มาตรา 7 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี